

които по прѣди бѣха се оженили. А казваха че призваннитѣ на вечерата бѣха деветъ хиляди душъ, и на всякой единъ му се даде по една златна чаша. Прочее, вслѣдствие на тѣзи радостъ Александръ се виждаше много веселъ ¹⁾ и свѣтълъ и къмъ всичкитѣ други нѣща, за то и исплаща всичкитѣ царски длъгове, на ония, които бѣха дали на заемъ, което количество бѣше до деветъ хиляди и осъмстотинъ и седъмдесетъ таланта ²⁾. Антигенъ ³⁾ обаче, наречений другоокенъ бѣше се писалъ лъжливо съ ония, т. е. които длъжеха, и прѣдстави одного, който бѣ казалъ на царьтъ че ужъ бѣше далъ назаемъ на царската касса, тогазъ Александръ плати паритѣ. Но послѣ излѣзе работата на лъжа, и като се разгнѣви Александръ, та го исплди отъ дворецътъ си, и му отмахна княжеството. Но Антигенъ бѣше

704 твърдѣ воененъ; еднѣжъ когато бѣше още младъ, а Филиппъ обсаждаше Перинта, случи се щото една стрѣла да падни въ окото му; но не позволи да му я чупатъ нито прѣстана отъ да не воюва, догдѣ отблъсна враговетѣ, и ги затвори въ крѣпостъта. Прочее, той много се оскърби заради безчестието, което му стана отъ Александра, и се виждаше че отъ скръбъта си и отъ

¹⁾. Както се вижда, че Александръ Великий, тогазъ е билъ въ златното си врѣме, но жално, че то е било кратко.

²⁾. т. е. 59,220,000 лева тогавашни пари.

³⁾. Въ друго мѣсто (т. 'Αλεξ. Τυχ. В, 7) сжщивъ Плутархъ казва че не е билъ Антигенъ; но Таррия.